

brydelse, man ikke har begaaet, og det er det Mærkelige derved, at vi ikke have seet skarpere deri, end vi nu gjøre, ved ikke at kunne skjelne mellem „Lov“ og „Forordning.“ Det er netop den samme Mangel paa Skarpskynethed; men den Tid kommer vel ogsaa, at vi vilde finde Rede deri. Det ærede Medlem for Præsto Amts 4de Valgkreds (Grundtvig) troer jeg har ikke rigtigt forstaaet, hvad det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) sagde. Der blev fremsat af ham, at § 2 var ikke i den Betydning en Grundlovs-Paragraph, at Forandringer deri kunde komme til at have nogen Indflydelse paa de i Grundloven virkelig værende Paragrapher. Der er en dispositariff Paragraph, idet den gjør visse Begrænsninger, som ikke kunne afpæles og affikkes med Nødtagethed, og hvorved vi vilde afstedkomme netop for Grundloven selv de allerførste Bænkkeligheder, om vi behøvede en Grundlovsbehandling for enhver lille Modification eller Afændring til Lovbestemmelser. Er der noget vigtigt Middel til at sikke vor Grundlov for de særlige Anliggender, saa er det netop det, at der, hvor Dvegangen affikkes mellem denne og den Grundlov, vi forvente for de fælles Anliggender, at der ikke der lægges for store Hindringer i Veien for at flytte en Gjenstand fra det ene Sted til et andet. Ved Flytningen af den her omhandlede Gjenstand forrykkes ikke det herskende Princip, og det er Grundlovsprincippet, det maa det ærede Medlem vel holde fast paa.

Naar saavel det ærede Medlem for Præsto Amts 4de Valgkreds (Grundtvig) som Maribo Amts 1ste Valgkreds (Lindberg) har meent, at vi i en saa væsentlig Grad forrykkede vor hele Grundlov, ved at gaae ind paa denne Indskrænkning, som her foreligger, saa overseede ganske, saa forekommer det mig, at vor Grundlov for Kongeriget, optaget i Heelstaten, kommer til at sammensættes af to Dele, hvoraf vi endnu kun kjende den ene; det bliver en Sum af to forskjellige Love, een, som er i Fællesforfatningen, og een, som er i den særlige Forfatning. Dersom vi kunde tænke, at disse to Forfatninger tilsammen sikrede Kongeriget Danmark den samme Indflydelse paa at værne om sin Frihed og sine Rettigheder, som den nærværende

Grundlov nu giver, saa maatte dog enhver af de Herrer indrømme, at der aldeles ingen Forandring var skeet ved Grundloven i dens virkelige Væsen; men det veed det ærede Medlem for Præsto Amts 4de Valgkreds (Grundtvig) jo aldeles ikke. (Grundtvig: Jo!) Nei, han veed kun, at vi i den saakaldte indskrænkede Grundlov for de særlige Anliggender have vundet fuldkommen Sikkerhed for den Deel af vor Frihed, som vi kunde komme til at udsætte ved at blande det Hele sammen, og følge det Forslag, som det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Lindberg) gjør; thi der optage vi i os fremmede Elementer, som ogsaa vilde berøre vore Samfundsforhold. Vore Samfundsforhold ville vi ikke have forandrede, og dem sikke vi ved at udsøndre de særlige Anliggender og beholde vor Grundlov for dem. Nu gjøre vi just det Skridt, som han foreslaaer; vi træde i Fællesskab med de andre Landsdele med Hensyn til det, der er fælles; vi bestemme forud, at vi kun skulle træde i Fællesskab om det, hvorunder vi ikke have den samme Frygt for at vore egentlige borgerlige Friheder skulle kunne lide. Vi kunne lide paa vor Pung; men vi kunne ikke lide paa vore borgerlige Friheder. Men, siger det ærede Medlem, det er netop Faren, at vi kunne lide paa vor Pung; ja, det er vist; men vi maae lægge Mærke til, at Faren der er størst for dem, der bedst kunne værne sig imod den, nemlig for dem, der have Noget i Pungen; men den hele store Masse af Befolkningen er fri for disse Farer; thi Fælleslovgivningen faaer ikke Ret til selv at tage i vor Pung; de faae kun Ret til at sige: for det Heles Vel, til Samfundet i det Hele taget, dertil skulle vi bruge de og de Midler; men hvorfra saa disse Midler skulle skaffes tilveie her indenfor vore Grændser, det berøer paa os. Vi skaffe dem tilveie med den samme Repræsentation, vi nu have. Er det altsaa Folk, som selv have Noget i Pungen, der have raadet til at bruge disse mange store Midler, saa tage vi dem i deres Pung; og der er det, jeg venter, at det ærede Medlem skal give Understøttelse til; det vil være af praktisk Nytte. Alt, hvad han forøvrigt har foreslaaet, tør jeg tillade mig at paastaae, at det ærede